

ikke som den engelske kommission i historien om telefonen stille sig tilfreds med et i forvejen velfungerende kurersystem.

Venstre skaber et samfund med større frihed til den enkelte. Vi skaber et Danmark med større personligt ansvar, ikke bare for sig selv og sine, men også for fællesskabet. Vi skaber et konkurrencedygtigt land, så folk kan gå på arbejde, tjene til eget livsophold og bidrage til fællesskabet. Vi skaber en bedre offentlig sektor. Vi skaber større faglighed i folkeskolen og på ungdomsuddannelserne. Vi skaber erhvervsuddannelser, der giver reel værdi for virksomheder og mennesker.

Vi skaber verdens bedste forskning på målrettede områder og sikrer Danmark en sund, stabil økonomisk vækst. Ikke fordi vækst, uddannelse og bedre systemer er mål i sig selv, men fordi alle dele tilsammen skaber et større rum for et mulighedsrige Danmark; et Danmark med selv-værd, optimisme, glæde ved at gå på arbejde, bedre offentlig omsorg og mere frihed.

Vi siger, hvad vi mener, og så gør vi, hvad vi siger. Regeringen har i 3 år vist mod og fasthed og vilje til at udvikle Danmark til et mulighedsrignes land, og den linje vil vi naturligvis også fortsætte i det nye folketingsår. Vi glæder os til samarbejdet med alle Folketingets partier.

Formanden:

Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Frank Jensen.

Frank Jensen (S)

»Det går godt i Danmark«, det sagde statsministeren selv i tirsdags. Statsministeren har også et andet valgsprog: Der er ikke noget at komme efter. Indenrigsministeren vil ikke stå bag chefens motto, så han udtaler: Det er en succes – basta! Finansministeren kan også det med slagord. Han har tildelt sig selv en olympisk guldmedalje i dansk økonomi. Og kulturministeren, ja, han følger trop. Han mener selv, at han har klaret sig til et 13-tal.

Man kan jo spørge: Er de herrer ikke lidt inhabile i den sag? Vi vil trygt overlade det til vælgerne at give regeringen karakter.

Vi står over for et spændende folketingsår, et folketingsår, hvor der forhåbentlig bliver valgt en ny regering; en regering, der vælger fremtiden frem for fortiden; en regering, der vælger ansvar frem for lappeløsninger; en regering, der er lyttende og ikke optræder bedreviddende; en regering, der tænker langsigtet og ikke kortsig-

tet. Socialdemokraterne er parat til at stå i spidsen for denne regering.

Den borgerlige regering lever i sin helt egen verden. Al kritik bliver fejtet af bordet. »Der er ikke noget at komme efter«, f.eks. når regeringens egen velfærdskommission kritiserer regeringens økonomiske politik, eller når eksperter i regeringens egen strukturkommission kritiserer regeringens aftale med Dansk Folkeparti om en kommunal reform, eller når borgerlige kommunalpolitikere ude i landet kritiserer regeringens ældrepolitik. »Der er ikke noget at komme efter«, det siger statsministeren selv.

Kl. 10.25

Arbejde er forudsætningen for velfærd, både for den enkelte og for fællesskabet. Arbejdsløsheden smadrer unges håb, forældres forsørgelsesmuligheder og seniorers tryghed. Derfor hviler ansvaret for beskæftigelsen tungt på enhver dansk regering.

VK-regeringen har ikke levet op til det ansvar. Efter 2 år med VK-regeringen var arbejdsløsheden steget mere i Danmark end i noget andet af de 25 EU-lande. Og de nyeste arbejdsløshedstal viser, at udviklingen igen går i den forkerte retning med endnu en stigning i arbejdsløsheden i august måned på 3.500 mennesker.

Det er tvingende nødvendigt, at vi opretter nye og bedre arbejdspladser i stedet for dem, der forsvinder ud af landet. Den globale konkurrence er hård, og vi kan hverken forbruge eller spare os til en vedvarende høj beskæftigelse. VK-regeringens skattelettelser giver alt for få arbejdspladser, og regningen betales med ringere velfærd og sendes videre til vores børn og børnebørn. Vi har i stedet brug for investeringer i uddannelse, forskning, boliger, integration og miljø, som giver nye arbejdspladser i Danmark og bedre rammer for vores fælles hverdag.

Når man lyttede til statsministeren i tirsdags, skulle man tro, at regeringen var enig med os i de synspunkter. Men hvis det er tilfældet, så skylder statsministeren de mange nye arbejdsløse en forklaring på, at han straks efter sin tiltrædelse skar ned på bevillingerne netop til miljøbeskyttelse, kvarterløft, integration, energiforskning og uddannelse – vel at mærke på det værste tænkelige tidspunkt: på tærsklen til en global lavkonjunktur.

Derfor tvinges tusindvis af mennesker mellem 50 og 60 år ud af arbejdsmarkedet. Derfor modtager tusindvis af dygtige, nyuddannede unge en endeløs strøm af afslag på deres jobansøgninger.